Chuyện Về Con Ngựa Trời

Con ngựa trời trên trời?
Chắc chắn là như thế!
Nó là con ngựa bé
Chỉ bé bằng ngón tay!

Nhưng nó có cánh bay
Bay trong trời rất rộng
Gặp phải ngày gió lộng
Nó giạt cuối chân mây?

Tôi gặp nó hôm nay
Giữa một ngày nắng đẹp
Tôi không việc gì hết
Nhìn nó dạo vườn hoa...

Như tài tử đi qua
Hàng giai nhân cười nụ
Nó đúng là tài tử
Hoa đúng là giai nhân...

Không có hoa bâng khuâng
Không có ai ngơ ngẩn
Chỉ có gió thỉnh thoảng
Đưa mùi hương phấn hoa...

Con ngựa trời đi xa
Hàng giai nhân đứng mãi...
Dám có nàng con gái
Mai này sẽ sang ngang?

Tôi nghĩ thế, mơ màng
Ước ao mình là ngựa
Đi về lại chốn cũ
Là Quê Hương mịt mùng...

Nhưng con ngựa trên lưng
Không có ai cỡi nó
Cánh nó tung trời gió
Nó bay nó đã bay...

Tôi tả gì hôm nay?
Bài thơ tôi vẽ chuyện!
Cái khẩu trang che miệng
Thơ cứ ngậm trong lòng...

Nhớ một thuở núi sông
Nhớ phương trời thăm thẳm
Nhớ ai choàng áo ấm
Đà Lạt sớm mai sương...

Nhớ các em tới trường
Gió bay lá khuynh diệp
Nhớ Sài Gòn tiếp tiếp
Lá me bay đường hoa...

Chuyện gì cũng đi qua
Một bài thơ để lại
Ai là người con gái
Giữa mùa phượng trổ bông?

Trần Vấn Lệ